

Технології навчання фізичної культури

УДК 373.31:796.011.3:373.2

АНАЛІЗ ЗАСТОСУВАННЯ ІГРОВИХ МЕТОДІВ НА УРОКАХ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ В УМОВАХ НУШ

Олександр Шевчук¹

¹Волинський національний університет імені Лесі Українки, Луцьк, Україна, shevchuk.op99@gmail.com

<https://doi.org/10.29038/2220-7481-2025-01-03-10>

Анотації

Актуальність. Одним із ключових завдань сучасної освіти є створення умов для розвитку компетентної, активної та фізично підготовленої особистості. Ігрова діяльність на уроках фізичної культури сприяє досягненню цих цілей, однак її ефективність значною мірою залежить від методів, які використовують педагоги в щоденній практиці. У зв'язку з цим вивчення стану впровадження ігрових методів на уроках фізичної культури в початковій школі набуває особливої актуальності, оскільки дає змогу визначити тенденції, виявити бар'єри та окреслити шляхи вдосконалення освітнього процесу відповідно до вимог НУШ. **Мета дослідження** – визначити й обґрунтувати ефективність використання ігрових методів на уроках фізичної культури початкової школи в контексті реалізації концепції НУШ. **Методи дослідження.** Із метою аналізу підходів до впровадження ігрових методів на уроках фізичної культури в початковій школі проведено онлайн-анкетування серед 97 учителів фізичної культури Луцької територіальної громади. Анкета, створена за допомогою сервісу Google Forms, містила як відкриті, так і закриті запитання, що охоплювали тематику використання ігрових методів, засобів, форм, а також труднощів, із якими стикаються педагоги в освітньому процесі. Для обробки результатів дослідження застосовано методи описової статистики. **Результати дослідження.** Дослідження виявило провідні тенденції у використанні ігрових методів на уроках фізичної культури в початковій школі. Учителі відзначають значний потенціал командних, сюжетно-рольових і рухливих ігор у розвитку в учнів лідерських якостей, співпраці, комунікації та творчого мислення. Найбільш поширеними в практиці є спільні ігри з учнями, створення ігрових ситуацій і рольові форми ігрової діяльності. Водночас виявлено такі труднощі: обмежений час на уроках, нестача матеріально-технічних ресурсів, зниження мотивації в частини школярів і потреба в методичній підтримці педагогів. Отримані результати підкреслюють важливість подальшої інтеграції ігрових підходів у фізичне виховання молодших школярів відповідно до вимог НУШ. **Висновки.** Висвітлено сучасні підходи до застосування ігрових методів на уроках фізичної культури; окреслено труднощі та перспективи їх упровадження в початковій школі.

Ключові слова: ігрові методи, фізична культура, початкова школа, учитель, компетентності, Нова українська школа.

Oleksandr Shevchuk. Peculiarities of Teaching Physical Culture to Junior Schoolchildren in the Conditions of the New Ukrainian School. Topicality. One of the key tasks of modern education is to create conditions for the development of a competent, active and physically fit personality. Game activities in physical education lessons contribute to the achievement of these goals, but their effectiveness largely depends on the methods used by teachers in their daily practice. In this regard, the study of the state of implementation of game methods in physical education lessons in primary school is of particular relevance, as it allows to identify trends, barriers and outline ways to improve the educational process in accordance with the requirements of the NUS. **The Purpose of the Research** to identify and summarise the effectiveness of using game methods in primary school physical education lessons in the context of the NUS. **Methods of the Research.** The study revealed leading trends in the use of game methods in primary school physical education lessons. Teachers note the significant potential of team, role-playing and outdoor games in developing students' leadership skills, cooperation, communication and creative thinking. The most commonly used practices are joint games with students, creation of game situations and role-playing activities. At the same time, key

difficulties were identified: limited class time, lack of material and technical resources, reduced motivation among some students, and the need for methodological support from teachers. The results emphasise the importance of further integration of game-based approaches into physical education of primary school children in accordance with the requirements of the NUS. **Results of the Research.** The study analysed survey data from 97 physical education teachers in the Lutsk territorial community, which made it possible to assess the specifics of using game methods in primary school. The respondents noted the importance of developing leadership skills, cooperation, communication and creative thinking through team, role-playing and outdoor games. The most common forms were joint games with students, creation of game situations and role-playing games. At the same time, a number of difficulties were identified: lack of time, limited resources, low motivation of some students and the need for methodological support. The results of the study confirm the relevance and expediency of integrating game methods into the educational process in accordance with the requirements of the NUS. **Conclusions.** The article highlights modern approaches to the use of game methods in physical education lessons; the difficulties and prospects of their implementation in primary school are outlined.

Key words: game methods, physical education, primary school, teacher, competences, New Ukrainian School.

Вступ. В умовах реалізації концепції Нової української школи (НУШ) пріоритетним напрямом стає формування ключових компетентностей молодших школярів засобами інтерактивного навчання, серед яких особливе місце посідає ігрова діяльність. Саме гра є природною формою пізнання для дітей молодшого шкільного віку, яка не лише сприяє фізичному розвитку, а й забезпечує формування когнітивних, соціальних та емоційних умінь, необхідних для успішної адаптації в суспільстві [1].

Попри це, у багатьох закладах загальної середньої освіти спостерігаємо недостатнє застосування ігрових методів під час занять фізичною культурою. До основних труднощів можна віднести обмежений час на урок, брак ресурсів, недостатню методичну підготовку вчителів, а також низький рівень мотивації в частини учнів. Такі чинники впливають на якість проведення уроків [4].

У зв'язку з цим постає необхідність вивчення досвіду учителів, які безпосередньо працюють з учнями початкових класів. Аналіз їхніх підходів до використання ігрових методів дає змогу краще зрозуміти, як саме формується інтерес до фізичної культури в молодшому шкільному віці та які шляхи можуть сприяти вдосконаленню освітнього процесу на практиці.

Мета дослідження – визначити та обґрунтувати ефективність використання ігрових методів на уроках фізичної культури початкової школи в контексті реалізації концепції НУШ.

Методи дослідження. Із метою аналізу підходів до впровадження ігрових методів на уроках фізичної культури в початковій школі проведено онлайн-анкетування серед 97 учителів фізичної культури Луцької територіальної громади. Анкета, створена за допомогою сервісу Google Forms, містила як відкриті, так і закриті запитання, що охоплювали тематику використання ігрових методів, засобів, форм, а також труднощів, із якими стикаються педагоги в освітньому процесі. Для обробки результатів дослідження застосовано методи описової статистики.

Результати дослідження

У контексті сучасних змін в освітній системі України, спрямованих на реалізацію концепції Нової української школи, особливу увагу зосереджували на формуванні ключових компетентностей учнів. Однією з важливих складових частин цього процесу є ігрова компетентність, яка не лише сприяє фізичному розвитку дитини, але й формує її соціальні, емоційні та когнітивні навички. Уключення ігрового підходу в освітній процес дає змогу зробити навчання більш цікавим, ефективним і забезпечувати їхній усебічний гармонійний розвиток [2].

Дослідження спрямоване на визначення ролі ігрового підходу в розвитку ключових компетентностей учнів, оцінку його практичного застосування та виявлення чинників, що впливають на ефективність ігрової діяльності в освітньому процесі.

У межах опитування вчителям запропоновано оцінити, чи сприяють вони розвитку лідерських якостей учнів на уроках фізичної культури. На запитання «Чи сприяє Вам розвитку лідерських якостей учнів на уроках фізичної культури?», – більшість опитаних учителів (77,8 %) зазначили, що вони активно працюють у цьому напрямі. Водночас 11,1 % респондентів указали, що не сприяють розвитку лідерських якостей учнів, що може свідчити про різні підходи педагогів до визначення пріоритетів в освітньому процесі. Ще 11,1 % респондентів утрималися від однозначної відповіді.

Отже, аналіз отриманих даних (рис. 1) свідчить, що більшість учителів усвідомлюють важливість розвитку лідерських якостей учнів на уроках фізичної культури та активно сприяють цьому процесу. Водночас наявність респондентів, які не приділяють уваги формуванню лідерських навичок або не мають чіткої позиції щодо цього питання, указує на необхідність методичного супроводу та впрова-

дження ефективних педагогічних підходів, що сприятимуть розвитку ініціативності та відповідальності учнів через ігрову діяльність.

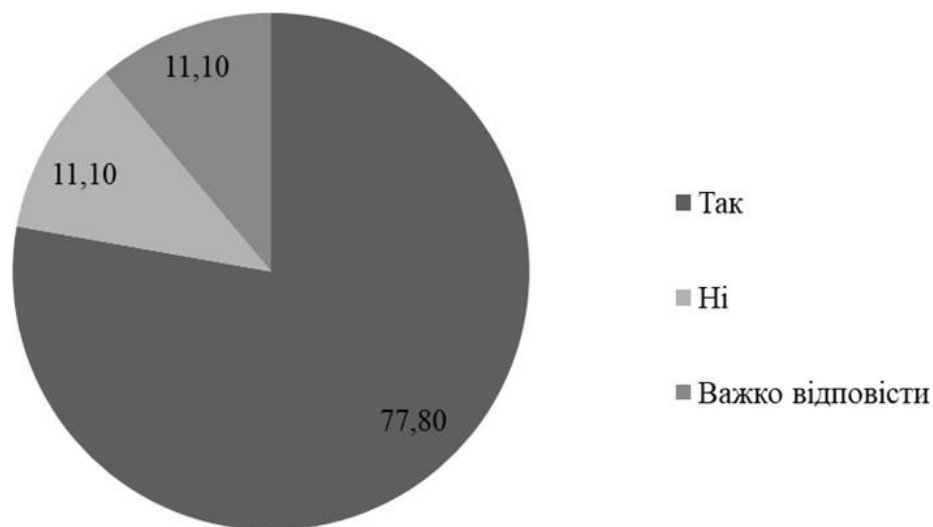

Рис. 1. Розподіл відповідей учителів, опитаних щодо сприяння розвитку лідерських якостей учнів на уроках фізичної культури, %

Аналіз відповідей учителів засвідчив, що найбільш поширеними видами діяльності на уроках фізичної культури є спортивні (80,6 %) та рухливі ігри (69,4 %). Спортивні ігри сприяють розвитку фізичних якостей, витривалості й командної взаємодії, тоді як рухливі ігри забезпечують динамічність і простоту виконання. Сюжетно-рольові ігри, про впровадження яких відзначили 33,3 % респондентів, сприяють розвитку творчого мислення, комунікаційних навичок і здатності до імпрровізації. Народні ігри, які впроваджують 27,8 % учителів, мають важливе виховне значення, допомагаючи зберігати культурні традиції й формувати патріотичні цінності. Найменш популярними залишаються комплексні естафети (2,8 %), що може бути пов'язано зі складністю їхньої організації та недостатнім матеріальним забезпеченням у закладах освіти.

Рис. 2. Розподіл відповідей учителів про перевагу ігор для учнів, %

Отримані результати анкетування (рис. 2) свідчать, що спортивні та рухливі ігри залишаються основними видами діяльності на уроках фізичної культури завдяки їх доступності й ефективності для фізичного розвитку учнів. Менш популярні сюжетно-рольові та народні ігри мають значний виховний потенціал, тоді як комплексні естафети можуть бути корисними для розвитку командної взаємодії за умов покращення матеріально-технічної бази.

На думку респондентів, ключовим фактором, який впливає на здатність учнів організовувати й брати участь у різних іграх, є вміння співпрацювати в колективі (41,7 %). Це підкреслює важливість командної роботи та соціальної взаємодії в ігровій діяльності. Комунікативні навички, які відзначили 25 % опитаних, сприяють ефективному обміну інформацією та узгодженим діям учасників гри. Рівень фізичної підготовки (22,2 %) визначено як значущий фактор, адже фізична форма забезпечує активність і витривалість під час гри. Когнітивні здібності, зазначені 11,1 % учителів, впливають на стратегічне мислення та прийняття рішень у процесі ігрової діяльності.

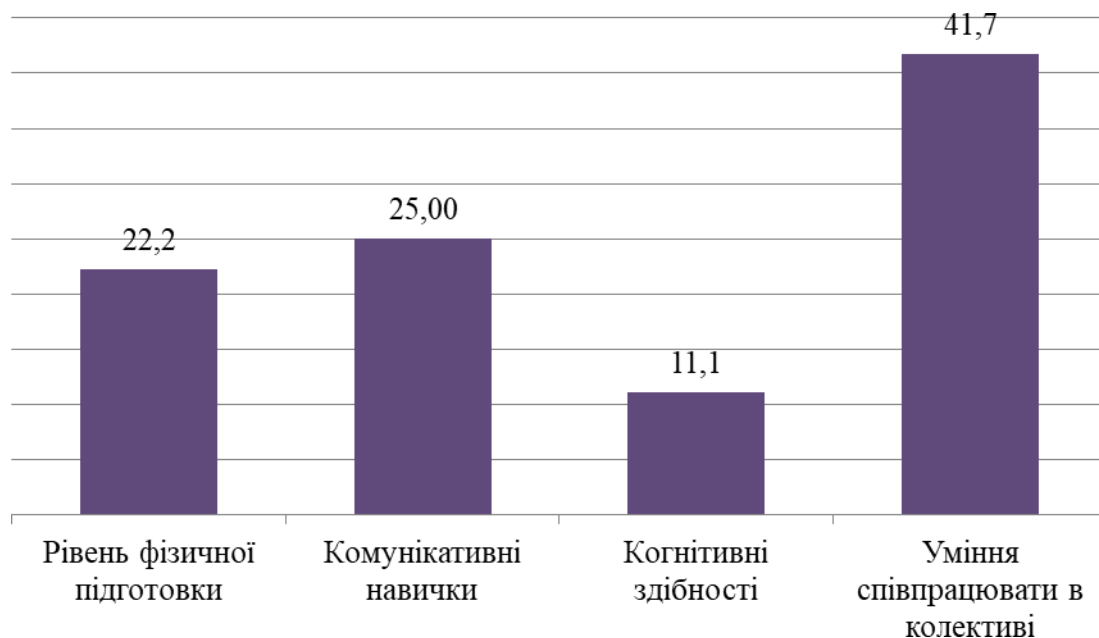

Рис. 3. Розподіл відповідей учителів щодо ключових факторів, які впливають на здатність учнів організовувати та брати участь у різних іграх, %

Аналіз отриманих даних (рис. 3) свідчить, що ключовими факторами, які впливають на здатність учнів організовувати та брати участь у різних іграх, є навички співпраці та комунікації. Високий рівень соціальної взаємодії дає учням змогу ефективно працювати в команді, узгоджувати дії й досягати спільних цілей. Водночас рівень фізичної підготовки є важливим аспектом, що визначає активність і витривалість учнів у процесі гри. Окрему роль відіграють когнітивні здібності, які допомагають швидко оцінювати ситуацію й знаходити правильні рішення під час гри. Отримані результати підтверджують необхідність комплексного підходу до формування ігрової компетентності учнів, що включає розвиток фізичних, соціальних і когнітивних навичок.

Аналіз використання методів розвитку здатності учнів організовувати та брати участь в іграх засвідчив, що найпоширенішою є спільна гра з учнями, яку використовують 80,6 % учителів. Це свідчить про важливість співпраці та взаємодії в навчальному процесі. Створення ігрових ситуацій застосовують 55,6 % респондентів, що підкреслює їх ефективність у залученні дітей до активної діяльності. Рольові ігри, які відзначили 52,8 % опитаних, сприяють не лише розвитку фізичних якостей, а й формуванню комунікативних навичок, уяви та емоційної стійкості. Менш популярним методом виявилось створення власних ігор (30,6 %), що може бути пов'язано з потребою в організаційному та методичному супроводі педагога.

Отримані результати (рис. 4) підтверджують, що поєднання різних методів сприяє всебічному розвитку учнів. Спільні ігри формують навички командної взаємодії, рольові ігри розвивають творчість і комунікацію, а використання ігрових ситуацій дає змогу урізноманітнити освітній процес та підвищити зацікавленість учнів. Удосконалення методів навчання й розширення можливостей для творчого підходу може зробити ігрову діяльність ще ефективнішою у формуванні ключових компетентностей молодших школярів.

На запитання «Як часто ви включаєте ігрові завдання, спрямовані на розвиток співпраці та комунікації між учнями, на своїх уроках?» – більшість респондентів (58,3 %) відповіли, що застосовують такі завдання час від часу. Ще 36,1 % учителів зазначили, що використовують їх дуже часто,

що свідчить про розуміння важливості цих методів для розвитку учнів. Лише 5,6 % педагогів рідко залучають подібні завдання, що може бути пов'язано з низькою педагогічною компетентністю або браком часу на їх реалізацію. Водночас усі респонденти змогли дати чітку відповідь, що підтверджує їх обізнаність щодо використання ігрових форм навчання.

Рис. 4. Розподіл відповідей учителів щодо застосування методів та прийомів розвитку здатності учнів до організації та участі в іграх, %

Аналіз результатів свідчить, що ігрові завдання для розвитку співпраці та комунікації між учнями є важливою частиною освітнього процесу. Для підвищення їхньої ефективності доцільно забезпечити систематичне застосування таких завдань, що сприятиме формуванню ключових компетентностей учнів відповідно до вимог НУШ.

Аналіз відповідей учителів свідчив, що 75 % респондентів постійно враховують індивідуальні особливості учнів під час використання ігрових елементів на уроках фізичної культури. Ще 25 % учителів зазначили, що роблять це лише в окремих випадках, що може свідчити про певні організаційні труднощі, зокрема нестачу часу, ресурсів або чітких методичних рекомендацій. Жоден із респондентів не обрав варіант «Рідко», що підкреслює усвідомлення педагогами важливості індивідуального підходу до навчання.

Результати опитування свідчать, що більшість учителів намагаються враховувати індивідуальні особливості учнів у процесі навчання. Водночас важливо створити умови, які сприятимуть системному впровадженню диференційованого підходу, що забезпечить оптимальний розвиток кожного учня відповідно до принципів Нової української школи.

На запитання про труднощі, що з'являються під час використання ігор на уроках фізичної культури, учителі відзначили кілька ключових проблем. Найбільш поширеною стала обмеженість матеріально-технічної бази, на яку вказали 72,2 % респондентів. Це свідчить про нестачу або зношеність спортивного обладнання, що ускладнює організацію ігрової діяльності. Також 47,2 % учителів указали на нестачу часу на уроці, що обмежує можливість повноцінного використання ігрових методів. Ще 41,7 % респондентів відзначили низьку мотивацію учнів, що впливає на їхню активність і залученість у процес навчання.

Результати опитування свідчать, що ключовими перешкодами у впровадженні ігрового підходу є недостатнє матеріальне забезпечення, обмежений час на уроках та низький рівень мотивації учнів. Вирішення цих питань сприятиме підвищенню ефективності уроків фізичної культури й забезпеченню оптимальних умов для розвитку ігрової компетентності школярів.

Аналіз відповідей учителів свідчить, що під час використання ігор на уроках фізичної культури виникають певні труднощі. Найчастіше згадували ігри на «вибування», які знижують активність і зацікавленість учнів. Також проблемою є переповненість спортивних залів та низька мотивація школярів, що впливає на їх залученість у гру. Додатково зазначалося надмірне навантаження на спортивні зали, що створює дискомфортні умови для занять.

Щоб зробити ігрову діяльність ефективнішою, потрібно уникати ігор на «вибування», враховувати організаційні умови уроків та створювати комфортне середовище для активної участі всіх учнів.

На запитання «Які, на вашу думку, найкращі методи розвитку ігрових навичок у молодших школярів?» – учителі вказали, що найбільш ефективними є інтерактивні підходи, колективні ігри та естафети. Серед них найчастіше згадували симуляційні ігри, квести та рольові ігри, які сприяють розвитку творчого мислення й комунікації. Колективні ігри та естафети відіграють важливу роль у формуванні співпраці, лідерських якостей і командної взаємодії. Також педагоги відзначили, що мотивація учнів – ключовий фактор, тому важливо створювати захопливе ігрове середовище.

Отримані результати підтверджують важливість інтерактивних методів та командних ігор у розвитку ігрових навичок молодших школярів. Використання цих підходів сприятиме підвищенню ефективності уроків фізичної культури та формуванню ключових компетентностей учнів відповідно до концепції Нової української школи.

Дискусія. Результати анкетування засвідчили високу зацікавленість учителів у впровадженні ігрових методів на уроках фізичної культури в початковій школі. Респонденти відзначили значний вплив гри на розвиток лідерських якостей, комунікаційних умінь, здатності до співпраці, що повністю узгоджується з висновками О. Шевчук і Н. Белікової. Вони наголошують, що ігрова діяльність є не лише ефективним інструментом підвищення фізичної активності, а й важливим засобом формування ключових компетентностей молодших школярів [7].

Аналіз анкетування засвідчив, що більшість опитаних учителів визнають цінність ігрових методів для формування не лише фізичних якостей, а й комунікативних, емоційно-вольових та соціальних навичок учнів. Високий відсоток респондентів указали на активне використання командних і рольових ігор, що узгоджується з концепцією дитиноцентризму та особистісно орієнтованого навчання, закладеного в основі НУШ. Ці дані підтверджують, що ігрова діяльність сприймається педагогами не лише як засіб зацікавлення школярів, але і як повноцінний метод педагогічної взаємодії.

Водночас виявлені труднощі – обмежений час, нестача ресурсів та недостатня методична підтримка – свідчать про системні проблеми в реалізації компетентнісного підходу на практиці. Важливо відзначити, що навіть за наявності позитивного ставлення до ігор, їх ефективне впровадження потребує чітких методичних алгоритмів та відповідного забезпечення. Це узгоджується з висновками досліджень, які вказують на необхідність підтримки вчителів у впровадженні інноваційних методик у фізичній культурі.

На думку М. Лук'яненка, саме гра створює умови для гармонійного поєднання фізичного та соціального розвитку в безпечному освітньому середовищі. Таке поєднання сприяє не лише розвитку фізичних навичок, а й соціалізації, здатності до самовираження й формування емоційної стійкості [3].

Підтвердженням цього є також погляди П. Борецького, який розглядає гру як ефективний інструмент педагогічного впливу, що дає змогу формувати відповідальність, ініціативність і здатність до прийняття рішень у молодшому шкільному віці. Автор підкреслює, що ігрові методи мають бути не епізодичним, а системним елементом освітнього процесу [2].

Проте впровадження ігор супроводжується низкою бар'єрів. Згідно з опитуванням, основними з них є обмежений час уроку, нестача інвентарю, низька мотивація учнів, а також відсутність достатньої методичної підтримки. Аналогічні труднощі описані в роботах В. Матвіїва та О. Савченко, які підкреслюють важливість розробки інноваційних методик і створення умов для їх ефективного впровадження [4; 5].

У цьому контексті актуальною є позиція О. Саприкіної, яка зазначає, що інтеграція ігрових форм вимагає системної методичної підготовки педагогів. Навчальні програми мають бути зорієнтовані не лише на фізичну підготовленість, а й на розвиток креативності, самостійності та відповідального ставлення до гри як частини освітнього процесу [6].

Отже, результати дослідження підтверджують висновки провідних науковців, що ігрові методи є важливою складовою частиною сучасного уроку фізичної культури в початковій школі. Їх системна реалізація сприятиме як покращенню фізичної підготовки учнів, так і формуванню ключових компетентностей, що відповідають ціннісним орієнтирам НУШ.

Висновок. Отже, результати анкетування вчителів фізичної культури підтверджують, що ігрові методи є важливим засобом розвитку ігрової компетентності молодших школярів, яка в умовах НУШ розглядається як складова частина ключових компетентностей. Застосування сюжетно-рольових, спортивних, рухливих й інтерактивних ігор сприяє формуванню лідерських якостей, розвитку

комунікації, співпраці та позитивного ставлення до фізичної активності. Водночас ефективне впровадження ігор стримується низкою чинників, зокрема недостатньою матеріально-технічною базою, обмеженим часом на уроках і низькою мотивацією частини учнів. Опитування також засвідчило потребу в методичній підтримці педагогів для якісної організації ігрової діяльності з урахуванням вікових та індивідуальних особливостей, що сприятиме підвищенню ефективності розвитку фізичної культури в початковій школі.

Перспективи подальших досліджень передбачають поглиблене вивчення впливу ігрових методів на формування сталого інтересу молодших школярів до фізичної культури, зокрема їхньої мотивації до самостійної рухової активності в позаурочний час, а також розробку практичних рекомендацій для вчителів щодо ефективного впровадження ігрової діяльності в освітній процес відповідно до вимог НУШ.

Джерела та література

1. Белікова Н., Подубінська С. Сучасний стан організації позакласної роботи з фізичної культури. *Вісник Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка. Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини*. 2019. № 14. С. 15–19. <https://doi.org/10.32626/2309-8082.2019-14.15-19>
2. Голод Ю., Пітин М., Пасічник В., Ковальчук Л. Теоретичний огляд сучасних підходів до змісту занять фізичною культурою учнів 1–4 класів. *Освіта. Інноватика. Практика*. 2024. № 12(7). С. 21–28. <https://doi.org/10.31110/2616-650X-vol12i7-003>
3. Лисянська Г. Роль і значення ігрових технологій в умовах Нової української школи. 2022. С. 539–543. URL: <https://surli.cc/kppuhn> (дата звернення: 27.03.2025)
4. Мороз Д. Ігровий та змагальний метод у фізичному вихованні учнів початкових класів в умовах НУШ. *Методологічні та методичні проблеми викладання у сучасному освітньому процесі*: матеріали XI наук.-практ. інтернет-конф. Луцьк: КЗВО «Луцький педагогічний коледж». 2021. С. 281–285. URL: <https://surli.lu/xnabx> (дата звернення: 02.04.2024).
5. Нова українська школа: методика навчання фізичної культури у 1–4 класах закладів загальної середньої освіти: навч.-метод. посіб. / А. А. Боляк, Г. А. Коломоєць, А. А. Ребрин, Н. Л. Боляк. Київ: Вид. дім «Освіта», 2021. 160 с. URL: <https://library.megu.edu.ua:9443/jspui/handle/123456789/3005> (дата звернення: 04.04.2025)
6. Семененко В., Теліус В. Фізична активність та здоров'я дітей шкільного віку в освітній моделі фізичного виховання в умовах нової української школи. *Спортивна медицина, фізична терапія та ерготерапія*. 2023. № 2. С. 112–117. <https://doi.org/10.32652/spmed.2023.2.112-117>
7. Вознюк Т. Сучасні методичні підходи до проведення уроків фізичної культури з використанням вправ зі спортивних ігор у початковій школі. *Актуальні проблеми фізичного виховання та методики спортивного тренування*. 2024. № 2. С. 7–19. <https://doi.org/10.31652/3041-2463-2024-2-1>
8. Тищенко В. Застосування ігрових технологій у навчальній діяльності молодших школярів на уроках фізичної культури. *Професійна підготовка компетентних фахівців в умовах сучасних освітніх трансформацій: теорія і практика*. 2024. С. 122–128. URL: <https://surli.li/bsiskz> (дата звернення: 01.04.2024).
9. Шевчук О., Белікова Н. Розвиток ключових компетентностей нуш засобами ігрової діяльності у початковій школі. *Науковий часопис Українського державного університету імені Михайла Драгоманова. Серія 15*. 2023. № 12(172). С. 182–186. [https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series15.2023.12\(172\).36](https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series15.2023.12(172).36)

References

1. Belikova, N., Podubinska, S. (2019). Suchasnyi stan orhanizatsii pozaklasnoi roboty z fizychnoi kultury [The current state of organisation of extracurricular work in physical education]. *Bulletin of Kamianets-Podilskyi Ivan Ohienko University. Physical education, sport and human health*, issue 14, 15–19. <https://doi.org/10.32626/2309-8082.2019-14.15-19> (in Ukraine).
2. Hunger, Y., Pitin, M., Pasichnyk, V., & Kovalchuk, L. (2024). Teoretychnyi ohliad suchasnykh pidkhodiv do zmistu zaniat fizychnoiu kulturoiu uchniv 1–4 klasiv [Theoretical Overview of Modern Approaches to the Content of Physical Education of Students of the 1–4 Classes]. *Education. Innovation. Practice*, 12(7), 21–28. <https://doi.org/10.31110/2616-650X-vol12i7-003> (in Ukraine).
3. Lysianska H. (2022). Rol i znachennia ihrovykh tekhnolohii v umovakh Novoi ukrainskoi shkoly [The role and importance of game technologies in the conditions of the New Ukrainian School], 539–543. URL: <https://surli.cc/kppuhn> (accessed 27.03.2025) (in Ukraine).
4. Moroz D. (2021). Ihrovi ta zmahalniyi metod u fizychnomu vykhovanni uchniv pochatkovykh klasiv v umovakh NUSh [Game and competitive method in physical education of primary school students in the conditions of NUS. Methodological and methodological problems of teaching in the modern educational process]. *Materials of the XI Scientific and Practical Internet Conference. Lutsk: Lutsk Pedagogical College*, 281–285. URL: <https://surli.lu/xnabx> (accessed 02.04.2024) (in Ukraine).

5. Boliak, A. A., Kolomoiets, H. A., Rebrina, A. A., & Boliak, N. L. (2021). Nova ukrainska shkola: metodyka navchannia fizychnoi kultury u 1–4 klasakh zakladiv zahalnoi serednoi osvity: navch.-metod. posib. Kyiv: Vydavnychiy dim «Osvita», 160. URL: <https://library.megu.edu.ua:9443/jspui/handle/123456789/3005> (accessed April 4, 2025). (in Ukraine).
6. Semenenko, V., Teliush, V. (2023). Fizychna aktyvnist ta zdorovia ditei shkilnoho viku v osvitnii modeli fizychnoho vykhovannia v umovakh novoi ukrainskoi shkoly [Physical activity and health of school-age children in the educational model of physical education under the conditions of the new Ukrainian school]. *Sports Medicine, Physical Therapy and Ergotherapy*, 2, 112–117. <https://doi.org/10.32652/spmed.2023.2.112-117> (in Ukraine).
7. Vozniuk, T. (2024). Suchasni metodychni pidkhody do provedennia urokiv fizychnoi kultury z vykorystanniam vprav zi sportyvnykh ihor u pochatkovii shkoli [Modern methodological approaches to conducting physical education lessons using exercises from sports games in primary school]. *Current Issues of Physical Education and Sports Training Methodology*, 2, 7–19. <https://doi.org/10.31652/3041-2463-2024-2-1> (in Ukraine).
8. Tyshchenko V. (2024). Zastosuvannia ihrovykh tekhnolohii u navchalnii diialnosti molodshykh shkoliariv na urokakh fizychnoi kultury [Application of game technologies in the educational activity of junior schoolchildren in physical education lessons]. *Professional training of competent specialists in the conditions of modern educational transformations: theory and practice*, 122–128. URL: <https://surl.li/bsiskz> (accessed 01.04.2024) (in Ukraine).
9. Shevchuk, O. P., Bielicova, N. O. (2023). Rozvytok kliuchovykh kompetentnostei nush zasobamy ihrovoi diialnosti u pochatkovii shkoli [Development of NUS key competencies through game activities in primary school]. *Scientific Journal of the Dragomanov Ukrainian State University. Series*, 15, 12(172), 182–186. [https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series15.2023.12\(172\).36](https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series15.2023.12(172).36) (in Ukraine).

Стаття надійшла до редакції 12.02.2025 р.